

РЕШЕНИЕ

№ 26512

гр. София, 05.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора
Яни Костов, като разгледа дело номер **3123** по описа за **2025** година докладвано
от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на Председател на Държавна агенция „Национална сигурност“ чрез процесуален представител Т. П., срещу решение № 606 от 15.02.2025г. по НАХД № 11357/2024г. на Софийски районен съд, НО, 2-ри състав. С решението е отменено наказателно постановление № 38-83/19.06.2024 г., издадено от Председателя на Държавна агенция национална сигурност (ДАНС), с което на основание чл.15, ал.1 от Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (ЗМФТ) на „ИЗИПЕЙ“АД, ЕИК[ЕИК], е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 30000,00 (тридесет хиляди) лева за нарушение на чл.6, ал.1 от ЗМФТ, поради „маловажност“ на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и е предупреден нарушителя „ИЗИПЕЙ“АД, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

В касационна жалба са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Счита се, че СРС неправилно е приел, че са налице достатъчно аргументи за квалифициране на извършеното деяние като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Подробни съображения се излагат, че обществената опасност на този вид формални нарушения е определена от законодателя като висока, тъй като същите представляват неизпълнение на задължения на субектите, целящи предотвратяването и разкриването на действия насочени към

финансиране на тероризма. В заключение се иска отмяна на решението.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуалния си представител Т. П. поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът чрез юрк. С. оспорва жалбата. Представя подробни писмени бележки, в които излага становище, че предвид конкретните характеристики на деянието и факта, че дружеството е предприело незабавни мерки да отстрани нарушението деянието представлява маловажен случай, както правилно е приел СРС. Оспорва приложената правна квалификация на деянието.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение № 606 от 15.02.2025г. по НАХД № 11357/2024г. Софийски районен съд, НО, 2-ри състав, е отменил наказателно постановление № 38-83/19.06.2024 г., издадено от Председателя на Държавна агенция национална сигурност (ДАНС), с което на основание чл.15, ал.1 от Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (ЗМФТ) на „ИЗИПЕЙ”АД, ЕИК[ЕИК], е наложена „Имуществена санкция” в размер на 30000,00 (тридесет хиляди) лева за нарушение на чл.6, ал.1 от ЗМФТ, поради „маловажност“ на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и е предупреден нарушителя „ИЗИПЕЙ”АД, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението на Районния съд е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят „ИЗИПЕЙ” АД е юридическо лице, регистрирано в Република България, вписано в търговски регистър с ЕИК[ЕИК]. То се представлява поотделно от изпълнителните директори Г. П. М. и Б. И. Г.. Търговската му дейност е свързана с издаване, обратно изкупуване и разпространение на електронни пари, както и предоставя платежни услуги по чл. 4, т. 1-3, т.4, б.“Б“ и т.т. 5 - 8 от Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС). По силата на решение №258/25.10.2018 г., издадено от Управителния съвет на Българска народна банка, дружеството получило лиценз за извършване на дейност, като дружество за електронни пари и било вписано в публичен регистър, поддържан от БНБ по реда на чл.19 от ЗПУПС. Търговецът

предоставял различни платежни услуги, сред които „парични преводи в брой“. Въз основа на индивидуална лицензия №3-003/11.02.2010 г., издадена от Комисия за регулиране на съобщенията, търговецът предоставял и услуги, уредени със Закона за пощенските услуги (ЗПУ). В това си качество „ИЗИПЕЙ“ АД се явявало адресат на редица норми, установяващи регламент за мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на финансирането на тероризма. Сред тях било и позитивното правило на чл.6, ал.1, вр.чл.4б, т.3 от ЗМФТ, задължаващо го да блокира всички финансови средства, собственост на лица и организации, включени в списък, приет с решение на Министерския съвет.

За периода септември 2022 - ноември 2023 г. обвързващо дейността му било решение №652/08.09.2022 г. на Министерски съвет (МС), с което се допълвало решение №265 от 2003 на МС за приемане на списък на физическите лица, юридическите лица, групите и организациите, спрямо които се прилагат мерките по Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (ЗМФТ). Новият акт бил обнародван в Държавен вестник, бр.73 от 13 септември 2022 г. и бил публикуван на общодостъпните електронни страници на МС, ДАНС и МВР. В актуализирания списък фигурирал и А. И. Х., ЕГН [ЕГН].

На 20.10.2022 г., в 17:22:32 часа, в полза на А. Х., чрез платежната система на „ИЗИПЕЙ“ АД, постъпил входящ паричен превод в брой, регистриран с №700016936028017, на стойност от 200,00 лева. Сумата постъпила по микросметка на Х., която била заверена по реда на Раздел III, т.17 от Общите за ползване на Микросметка. Преводът бил нареден от А. М. Ал А., ЕГН [ЕГН] и бил с посочено основание „Подарък“.

Така извършената платежна операция не била идентифицирана своевременно от дружеството, поради което и парите били изплатени на лицето, без спрямо тях да се прецени необходимостта от прилагане на някоя от мерките, предвидени в чл.3 от ЗМФТ. Пропускът бил констатиран от дружеството едва на 03.04.2023 г., когато данните за превода били въведени в използваната от него за обработка на електронна информация система WorldCheck, поддържана по договор от контрагент на „ИЗИПЕЙ“ АД - Refinitive limited.

По повод постъпилата информация, по реда на чл. 9 от ЗМФТ, жалбоподателят изпратил уведомление за съмнителна операция, изх.№25876/11.04.2023 г., подадено в допълнение към уведомление с изх.№25478/11.04.2023 г. Книжата постъпили в Специализирана административна дирекция „Финансово разузнаване“ (С. „ФР“) - ДАНС на 13.04.2023 г., заведени с вх.№ФР-11-3819/13.04.2023 г. и вх.№ФР-11-3836/13.04.2023 г.

Със заповед №ФР-9-248/08.11.2023 г., издадена от Директора на С. "ФР" - ДАНС, оправомощен със заповед № 3-1085/18.04.2018 г. на председателя на ДАНС, било възложено на експерти - Г. К. П. и свидетеля Й. К. К., извършването на проверка на дейността на „ИЗИПЕЙ“ АД за изпълнение на задълженията му по Закона за мерките срещу изпирането на пари през периода 13.09.2022 г. - 20.11.2023 г. Като цел на контролната дейност било посочено установяване прилагането на мерките по ЗМФТ спрямо лица, групи и организации, включени в допълненията на списъка по чл.4б, т.3 от ЗМФТ. По този повод на 20.11.2023 г. проверяващите се срещнали с представители на дружеството и връчили копие от възлагателната заповед. Проверката протекла на място, по седалището на „ИЗИПЕЙ“ АД, за времето от 20.11.2023 г. до 23.11.2023 г. След предоставяне на достъп до документацията на дружеството, относима към изследвания период, споменат по-горе

и запознаване с нея, проверяващите приели, че във връзка с развиваната дейност, на 20.10.2022 г. - дата, попадаща в периода от 13.09.2022 г. до 20.11.2023 г., в [населено място], дружеството е предоставило платежни услуги на А. И. Х., включен в допълнението по списъка по чл.4б, т.3 от ЗМФТ, съгласно решение №652/08.09.2022 г. на Министерски съвет. Констатирани, че въпреки задължението си, произтичащо от чл.6, ал. 1 от ЗМФТ, дружеството не е блокирало средствата, собственост на лицето.

Описание на предприетите контролни действия, приобшените документи и констатациите в хода на проверката било обективизирано в констативен протокол рег. №ФР - 10 - 4883/21.05.2024 г. В протокола били отразени и други пропуски в дейността на дружеството, които, обаче, не са предмет на изследване в настоящото производство.

Въз основа на така установените факти Й. К. К. съставила срещу „ИЗИПЕЙ“ АД акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №ФР-10-4885/21.05.2024 г., в който били изложени всички обстоятелства по твърдяното нарушение, включително и тези по извършената от ДАНС проверка. Било прието, че дружеството, в качеството си на задължено по чл.4, т.2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) лице, на 20.10.2022 г., в [населено място], не е блокирало средства в размер на 200,00 лева от получен паричен превод в брой №700016936028017, с основание „Подарък“, с получател А. И. Х. - лице, включено в допълненията на списъка по чл.4б, т.3 от ЗМФТ, съгласно решение №652/08.09.2022 г. на МС, представляващи финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, по смисъла на §1, т.2 от ДР на ЗМФТ. Така описаното е квалифицирано като нарушение на чл. 6, ал. 1 ЗМФТ. Актът бил съставен в присъствието и връчен на представляващ дружеството, който го подписал без възражения. Такива в писмена форма не постъпили и в срока по чл.44 от ЗАНН.

Въз основа на горепосочения акт било издадено атакуваното наказателно постановление №38-83/09.06.2024 г. от Председателя на ДАНС, с което на жалбоподателя при дословно възпроизвеждане на словесното описание на твърдяното неизпълнение на правно задължение от АУАН, на основание чл. 15, ал.1, т.3 от ЗМФТ му е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 30000,00 /тридесет хиляди/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 6, ал. 1 от ЗМФТ. Препис от наказателното постановление, видно от разписка, инкорпорирана в съдържанието му, е връчен на представляващ жалбоподателя на 08.07.2024 г. Жалбата срещу него е подадена чрез наказващия орган в преклузивния срок по чл.59, ал. 1 от ЗАНН - на 17.07.2024 г.

Описаната фактическа обстановка, СРС е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, прочетени и приети от съда на основание чл. 283 от НПК.

Тези доказателства правилно са оценени от въззивния съд като непротиворечиви и взаимно-допълващи се.

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички реквизити на чл. 57 от ЗАНН. Спазени били сроковете по чл. 34 от ЗАНН. В процедурата по издаването им не били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Съдът е изложил е мотиви, че по отношение на установената фактическа обстановка правилно е приложен материалният закон. Приел е, че независимо от формалния характер на нарушението,

установените фактически констатации следва да се подведат под хипотезата на 28, ал.1 ЗАНН, тъй като се касае за маловажен случай. Изложил е подробни мотиви, че в случая фактът на твърде ниския размер на сумата (200,00 лева), който ведно с инцидентния характер на несъобразената със закона проява, поставят въпроса за отсъствието на пропорционалност, по смисъла на член 5, параграф 4 от Договора за Европейския съюз, между предвидения минимум на следващата се санкция от 30000,00 лева и обществената опасност на извършеното. Посочил е, че по делото не са събрани доказателства за други нарушения на специалното законодателство от страна на ответника по касация в качеството му на адресат на нормите на ЗМФТ, които да са установени и санкционирани с влезли в сила наказателни постановления, както и че липсва информация институтът по чл.28 от ЗАНН да е прилаган до момента спрямо него. Изложил е, че макар да касае изпълнението на различно нормативно предписано задължение (това по чл.9, ал.2 от ЗМФТ), „ИЗИПЕЙ“ АД е изпратило уведомление за съмнителна операция незабавно след като е установило своя пропуск в поддържаната електронна система. Инициативата за подаване на тази информация е предприета преди началото на административнонаказателното производство и не е наложена от съзнанието за предстоящо упражняване на санкционно правомощие, още повече когато именно с това действие дружеството е реализирало и своеобразно признание за неизпълнението на задължението си по чл.6, ал. 1 от ЗМФТ. Извел е, че е обективизирана воля за спазване на установения в страната правов ред. Изложил е аргументи, че независимо от обстоятелството, че нарушението се явява формално, в случая липсват ангажирани твърдения и за настъпили допълнителни, м

акар и несъставомерни последици, защото от неизпълнението не е застрашена във висока степен националната сигурност, вътрешния пазар на Европейския съюз и международното развитие. Посочил е, че наказващият орган не е събрал доказателства в обратната насока. Допълнително е обосновал, че извършеното от ответника по касация нарушение не е повлияло съществено и върху събирането и правилното обработване на изискуемата по закон информация. При тези мотиви СРС е отменил наказателното постановление, поради „маловажност“ на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и е предупреден нарушителя „ИЗИПЕЙ“ АД, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението на СРС е правилно.

Неоснователно е възражението на ответника по касационната жалба, свързана с правната квалификация на деянието. Правилно то е квалифицирано като нарушение на чл. 6, ал. 1 от ЗМФТ. Установява се от доказателствата по делото, че по микросметка на Х. в „ИЗИПЕЙ“ АД са постъпили средства, които не са блокирани от дружеството въпреки, че към момента той е бил включен в допълнението на списъка по чл. 46, т. 3 от ЗМФТ, което деяние представлява нарушение на чл. 6, ал. 1 от закона. С факта на постъпване на средствата по неговата сметка в дружеството, лицето има право да получи сумата от него и възниква задължението за блокиране на средствата, ако е получателят е вписан в списъка по чл. 46, т. 3 от ЗМФТ.

Споделят се от настоящия касационен състав мотивите на въззивния съд за маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН предвижда освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи, като наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или

писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения, без значение дали нарушението е резултатно или формално. СРС е извършил подробно мотивирана преценка на деянието и е формирал правилен извод, че същото разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от този вид.

В случая не е спорно, че вмененото на санкционираното лице нарушение е формално по своя характер, но това не съставлява пречка преценката за маловажност да се извърши. Съобразявайки факта, че „ИЗИПЕЙ“ АД е изпратило уведомление за съмнителна операция незабавно след като е установило своя пропуск в поддържаната електронна система и че сумата по паричната транзакция е незначителна, процесното нарушение представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В този случай наложената имуществена санкция от 30000 лева, макар и в минимален размер, се явява несъразмерно тежка. При наличните по делото данни, съдът намира, че наложената санкция явно не съответства на обществената опасност на установеното деяние.

На следващо място е вярно, че значимостта на охраняваните обществени отношения свързани с мерките срещу финансиране на тероризма и мерките срещу изпиране на пари, са обусловили законодателно решение, неизпълнението на чл. 6, ал. 1 от ЗМФТ да бъде квалифицирано като административно нарушение. Това обаче не означава, че с оглед цялостната характеристика на деянието и дееца и обстоятелствата, относими към извършеното нарушение, не може да е налице по-ниска степен на обществена опасност на конкретното нарушение в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. Степента на обществена опасност на конкретното формално нарушение следва да бъде преценена на база на конкретните обективни обстоятелства и поведение на нарушителя.

Съдът не споделя и изложената в НП и касационната жалба трактовка, че единствено поради характера на засегнатите обществени отношения, следва да се изключи прилагането на чл. 28 ЗАНН, доколкото обсъдената разпоредба е обща и приложното ѝ поле не би могло да бъде дерогирано само на посоченото основание. Обстоятелствата по делото, преценени самостоятелно и в съвкупност, водят до извод, че процесният случай е маловажен и че Председателят на Държавна агенция национална сигурност (ДАНС) е допуснал порок при формиране на вътрешното си убеждение по правото, като е отказал да приложи обсъдения нормативен регламент на чл. 28 от ЗАНН.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане на разноси от страна на касатора се явява неоснователно, а от страна на ответника по касационната жалба не се претендират такива.

Водим от горното, Административен съд - София град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 606 от 15.02.2025г. по НАХД № 11357/2024г. на Софийски районен съд, НО, 2-ри състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: